

Ben ki

– GürhanGürses · 31 Mart 2016

ben ki kanadı kırık bir kuşum maviye hasret
ben ki ağzında zoka ile dolaşan bir balığım
kalbinde yara ile geceleleyen aşık
yüzü 24 saat asık, hali bitik
bir harf ki silik
eksiltili bir cümle, düzensiz bir paragraf
ve yarım bırakılmış bir kitabım.

sağalt beni desem hastalıklarım
azalt beni desem kalabalıklarım
salt beni sev desem

ben ki göğe kağıt gözüyle bakan
ağaçlara kalem, okyanuslara mürekkep
ve bütün bu saydıklarımın
hislerime yetmeyeceği tasasıyla
hüzne müptela
sana meftun ve tiryaki olanım

ben ki israfıl'in üflediği sur
hazreti peygamberin taşıdığı nur
yusuf'un saklandığı kuyu
ömer'in çağlar aşan huyu
yunus'u yutan balık
içi hep yalnız dışı hep kalabalık olanım

musa'nın asası
mecnun'un kafası
ben ki yanardağın özü
sevdiğinin iki gözüyüm

ben ki sözleri hep yaralı
bakışları hep karalı
bir sazın en dertli teli
bir ney'in en ağlamaklı sesi

bir papatyanın ebedi nefesiyim.

ben ki yeri ve göğü yaratanın kulu kölesi
kitabının tozu
peygamberinin ayak iziyim

acziyeti üç beş sözle sınırlı olan bir fakir
lakin kalbi okyanus olan bir hakirim

geceleri zindan gündüzleri ziyan içinde olan
ömrü hep nisyanlarda, akli hep isyanlarda
hep nalan olan, hiç handan olmayanım

gülüşü ağlamaklı, ağlayışı dokunaklı
kalbi yara bereli, sözü hüznle cilalı
aklı bozuk bir saat gibi hep ona takılı olanım
bir çivi gibi bir mih gibi bir kazık gibi
hiç çıkmayacakmış gibi kalbe yerleşmiş olan
ve hep orada kalacakmış gibi yaşayan sevgili
gitsen ne kalsan ne
bir çağlayan vazgeçer mi çağlamaktan
bir ağlayan vazgeçer mi ağlamaktan
bir dağlayan hakeza

varlığında da seviyorum seni, yokluğunda da
kalabalığında da seviyorum seni yalnızlığında da
tenhada da zahirde de

ben ki her iki cihan hüznünü bir yürekte yaşayanım
bu dünyayı tarla bilip öte dünyayı harman bilenim
hüzün ekip mutluluk bekleyenim

ben ki her zaman, her mekan ve herkes içinde
tek seni sevenim, ezeli aşğınım